

2015, va ser l'any que va marcar el 15 aniversari d'aprovació de la Resolució 1325 (2000), que va nèixer com una tasca imprescindible del Consell de Seguretat de Nacions Unides per mantenir la seguretat de totes les persones i la construcció d'una pau estable per a tota la comunitat internacional.

Pero també com un reconeixement a la necessitat de vincular i protegir la pràctica de la utilització de dones com a arma de guerra, en certs contextos, per tal d'assolir objectius militars i polítics (així ho ha reconegut CSNU).

Basant-nos en aquestes premisses, la gènesi i lectura de la Resolució, s'ha d'entendre com la protecció a civils, i a grups de persones en estat de vulnerabilitat. Els trets que la caracteritzen són pilars fonamentals de participació, protecció, prevenció, ajuda i reconstrucció.

La norma, exhorta els governs a incloure el dret de les dones a participar plenament en els processos de pau i democratització, vinculant les seves experiències i aportant el coneixement que tenen en els conflictes.

Cal reconèixer que la seva creació, es deu també en gran part, a la pressió dels moviments de dones que van sorgir després de la postguerra. L'enfocament dels delictes de violència sexual,

Examinant els efectes de la R.1325

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 3 de març de 2016 14:07

amb l'ímpetu dels estereotips en els conflictes al llarg de la història, es troba intrínseca en l'expressió "el repòs del guerrer", i va motivar l'esclavitud sexual de les anomenades "confort Wifes". Durant la Segona Guerra Mundial, les dones eren considerades com a botí de guerra, i s'oferien als soldats de l'exèrcit Japonès, per la seva victoriós esforç.

Així doncs, són d'obligatori compliment per als estats, que els acords de pau adoptin una perspectiva de gènere, en la qual s'incloguin necessitats especials de dones i nenes durant la repatriació i el retorn; també en l'agenda de la pau i la seguretat internacionals, i al fet que, posin fi a la impunitat i enjudiciïn els culpables per crims de lesa humanitat i crims de guerra, especialment els relacionats amb violència sexual

És indubtable que amb la resolució 1325, el canvi ha estat significatiu en el panorama d'alguns països i en la forma en què la comunitat internacional pensa i actua davant de la seguretat en els processos de pau.

Ara bé, analitzant la Resolució des del punt de vista de la perspectiva de gènere, en els delictes de naturalesa sexual, en la participació activa de les dones en la presa de decisions dels processos de pau, conflicte i postconflicte, la intervenció de les dones continua sent una assignatura pendent, s'observa que la seva incorporació és mínima i lenta, i segueix depenent de la voluntat dels Estats membres que l'acullen, i de la naturalesa dels conflictes armats, bàsicament interns i no interestatals.

A tall d'exemple podríem assenyalar molts dels casos que s'han donat en el món, però posarem sobre la taula el cas vigent de Colòmbia, no hi ha dones en primera línia de negociació, se sap que hi ha dues dones per part del govern i una per part de la guerrilla, i que s'han incorporat alguns moviments de dones, però sense cap poder de decisió. Pel que s'observa, s'ha avançat molt poc pel que fa al nombre de dones participants, és de tots conegut que la població civil, particularment dones, nenes i nens, han patit tota classe de violacions, les dones han estat utilitzades com arma de guerra i han fet part del conflicte colombià, des de fa més de 50 anys.

Els estudis globals de revisió realitzats pel Consell de Seguretat de Nacions Unides, ple de relats històrics en diferents escenaris de guerra, el CS ha reconegut que hi ha grans deficiències, no només en l'aplicació de la resolució 1325, sinó en les posteriors que han sortit per reforçar-la, s'observa que en la participació de les dones en les fases de prevenció de conflictes, resolució i recuperació, es reflecteix molt poca participació.

Examinant els efectes de la R.1325

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 3 de març de 2016 14:07

Això demostra que en les guerres les dones, segueixen sent objecte de fustigacions i s'emporten la pitjor part dels efectes nocius del conflicte, no estan prou representades en els àmbits de prevenció dels mateixos, i en l'establiment i la consolidació de la pau no hi ha dones amb suficient poder de decisió i empoderament, fet que es tradueix en que no hi hagin garanties per a les necessitats actuals, i el seu impacte real sobre el terreny té un llarg camí per remuntar.

Gràcies a aquest estudi, els Estats membres han renovat el compromís de pal·liar les limitacions que han sorgit en l'aplicació de la resolució, aquesta revisió de la 1325, va donar peu perquè s'aprovarà la resolució 2242 (2015) de la qual ja hem parlat en articles anteriors, però dins dels objectius del mil·lenni en l'Agenda 2030, composta per 17 objectius, s'inclou com un tema pendent la igualtat de gènere i l'apoderament de les dones (ODS 5).

Col·lectivament en el pla internacional les resolucions que el Consell de Seguretat de Nacions Unides ha aprovat, són vuit, inclosa la Resolució 2242 d'octubre de 2015, com un marc per a l'aplicació i el seguiment de l'agenda relativa a les dones, la pau i la seguretat.

[Resolució 1325 \(2000\)](#) [Resolució 1820 \(2008\)](#) [Resolució 1888 \(2009\)](#)

[Resolució 1889 \(2009\)](#) [Resolució 1960 \(2010\)](#) [Resolució 2106 \(2013\)](#)

[Resolució 2122 \(2013\)](#) Resolució 2242 (2015) [http://www.un.org/es/comun/docs/?symbol=S/RES/2242\(2015\)](http://www.un.org/es/comun/docs/?symbol=S/RES/2242(2015))

Examinant els efectes de la R.1325

Escrit per Diva Criado. Redacció La Independent
dijous, 3 de març de 2016 14:07

Més de quaranta països, han desenvolupat un pla d'acció nacional per a la implementació de la Resolució, d'altres estan en procés de fer-ho, i alguns ni tan sols saben que existeix!.